

DELFI ROCA
Membre del consell nacional d'SDP

Cal ratificar ja l'acord de París

Perquè entri en vigor cal que el ratifiquin prou estats que sumin el 55% de les emissions

L'Acord de París va ser adoptat el desembre del 2015 a la 21a reunió de la Conferència de les Parts en la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic, celebrada a París (COP21). De conformitat amb l'article 20, l'acord està obert a la signatura i ratificació a la seu de les Nacions Unides a Nova York des del 22 d'abril del 2016 fins al 21 d'abril del 2017, pels estats que siguin part en la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic. Andorra es va adherir a la Convenció marc el 2011 i va signar l'acord en el cerimonial del primer dia.

Un cop signat, ¿per què és tan important ratificar ràpidament l'acord? Doncs perquè l'article 21 diu que l'acord només entrarà en vigor quan l'hagin ratificat almenys 55 membres de la Convenció marc, i que, a més a més, sumin plegats almenys un 55 per cent del total de les emissions globals de gasos d'efecte hivernacle. Per tant, el total és el que compta.

Malauradament, fins ara només 61 països dels 167 que formen part de la convenció l'han ratificat. Però ni amb això s'arriba al 55 per cent que es requereix perquè entri en vigor i s'implantin mesures reals, amb força de llei, per limitar al màxim l'escalfament global.

Mentrestant, són moltes les veus que ens adverteixen de la urgència de ratificar l'acord. Per exemple, la de Laurent Fabius, qui va ser el president de la Conferència de París (COP21) on es va aprovar l'acord. En un article

commovedor ens diu que “només una acció voluntarista, mundial, ràpida i multiforme encara pot evitar la tragèdia”. Evitar una tragèdia de proporcions bíbliques és, precisament, l'objectiu de l'acord de París.

A casa nostra, la ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat, Sílvia Calvó, qüestionada en una entrevista de finals d'abril per la periodista Sara Canals sobre el paper d'Andorra en l'Acord de París, va dir que “Andorra s'ha volgut involucrar en la

---

**L'objectiu, ho diu
Laurent Fabius, és
evitar un desastre de
proporcions bíbliques**

COP21 des de l'inici” desplaçant a la capital francesa els serveis tècnics d'Exteriors i del ministeri de Medi Ambient, mostrant així una gran implicació, tot i ser petits.

És cert que ens hem dotat de recursos tècnics per investigar les conseqüències del canvi climàtic en el nostre territori. Però la informació, tal com passa amb les idees, no és res sense l'acció. I, a hores d'ara, el Govern “dels millors” no ha reaccionat proposant al Consell General la ratificació de l'Acord de París. Fem tard, com ja és habitual a casa nostra.

Salvant les distàncies, però de forma molt simbòlica, dos líders geopolítics com són els presidents dels Estats Units, Barack Obama, i de la Xina, Xi Jinping,

van ratificar plegats, el 3 de setembre, l'Acord de París per lluitar contra el Canvi Climàtic (COP21), en un acte dins de la cimera del G-20 a Xina, en presència del secretari general de l'ONU, Ban Ki-moon. Amb aquest fet van mostrar que el canvi climàtic està per sobre d'ideologies, de fronteres i de banderes.

Per tant, la visita del cap de Govern a la seu de les Nacions Unides el 23 de setembre passat hauria estat el moment idoni per ratificar l'Acord de París en nom d'Andorra. No fer-ho va ser una altra oportunitat perduda per netejar, embellir i donar esplendor al bon nom del nostre país. Tot i que va remarcar en el seu discurs la voluntat de reafirmar la participació i la implicació d'Andorra en accions coordinades que involucren tota la comunitat internacional, posant com a exemple l'Acord de París sobre el canvi climàtic, no hi va disposar l'instrument de ratificació.

Per contra, es va estimar més oferir al secretari general de les Nacions Unides, el senyor Ban Ki-moon, que ha estat l'únic dels seus homòlegs que ens ha visitat, un joc amb caselles que et fan anar endavant i endarrere: el Joc de l'Oca de la Casa de la Vall.

Hem de ser conscients que com a país de muntanya som una de les zones més sensibles als canvis climàtics a l'atmosfera. Andorra no ha de ser, no pot ser, l'última a ratificar aquest important acord. Hi ha urgència perquè ja no és simplement una qüestió de país, és una qüestió planetària.